

ὅσκιὰ ἦταν τῇ μητέρας τῆς γραιᾶς καὶ ὅσοι εἶναι ἀλαφρόστομοι τὴ βλέπανε (ἐκ παραδ.) Ψαρ. Ἐὼ, βρὲ παιδιά, εἶμαι πολὺ ἀλαφρόστομος, χίλιες βολές ἔχω ποῦ φαντάζομαι Ἀπύανθ. Πολὺ ἀλαφρόστομο ἔναι κείνο δὲ παιδί, ἀκούτε εἶδα εἶδα ἔχει θωρισμένα αὐτόθι. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλαφροαίματος. 2) Ὁ συχνάκις νειρευόμενος Κρήτ. 3) Ὁ ἐλαφρὸς τὸν νοῦν, μωρὸς ἰός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλαφρὸς 9.

ἀλαφρόστομος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄλαφρόστομος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. στόμα.

Ὁ λέγων ὅτι τύχη, ἀκριτόμυθος. Πβ. λογᾶς, λύαρος.

ἀλαφρόστρατος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. στράτα.

Ὁ ἔχων τὴν ιδιότητα νὰ βλέπη τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντάσματα : Ἄσμ.

Οἱλοι οἱ-ἄλαφρόστρατοι θωροῦν τσοὶ καὶ τρομάζουν, μὰ κείνοι, ὁ Θεὸς σ'χωρέση των, κἀνένα δὲ τρομάζουν (δηλ. τὰ φαντάσματα νεκρῶν φονευθέντων ἐν ἐπαναστάσει). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλαφροαίματος.

ἀλαφροσύνη ἡ, Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) ἄλαφροσύνη Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ. ἄλαφροσύνα Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς. Τὸ ἄλαφροσύνη καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἡ ἔλλειψις πολλοῦ βάρους, ἐλαφρότης Πόντ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 2) Κουφότης, ἀνοησία, μωρία ἐνθ' ἂν : Ἡ σημ. καὶ παρὰ Βλάχ. Πβ. Ἡούχ. «ἐλαφρία μωρία». Συνών. ἀλαφράδα, ἀλαφρομυαλιά, ἀλαφρομάρα, κουταμάρα.

ἀλαφροτρέμω ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 42.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὰ καὶ τοῦ ρ. τρέμω.

Τρέμω ὀλίγον : Ὅλα τοῦ κορμιοῦ της καὶ τῆς φορεσιᾶς κυματίζουν ἀπάνω της καὶ ἀλαφροτρέμουν.

ἀλαφρόυπνος ἐπίθ. Θήρ. κ. ἂ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. ὕπνος.

Ὁ ἔχων ὕπνον ἐλαφρόν, ὁ εὐκόλως ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξεγερόμενος. Ἀντίθ. βαρόυπνος.

ἀλαφρούτσικα ἐπίρρ. πολλαχ. ἄλαφρούτσικα Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρούτσικος. Τὸ ἄλαφρούτσικα καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁλίγον ἐλαφρά, κάπως ἐλαφρὰ (μετὰ ὑποκορισμοῦ). πολλαχ. : Εἶναι ντυμένος ἀλαφρούτσικα. Περπατεῖ ἀλαφρούτσικα. 2) Μεταφ. ἄνευ σπουδαιότητος πολλαχ. : Τὸ πῆρε ἀλαφρούτσικα (δὲν τὸ ἔλαβεν ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν). Συνών. φρ. τὸ πῆρε ἀψήφιστα.

ἀλαφρούτσικος ἐπίθ. ἐλαφρούτσικος Σκίαθ. — Λεξ. Βυζ. Ἡπίτ. ἀλαφρούτσικος σύνηθ. ἀλαφρούτσικους Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἂ. ἄλαφρούτσικος Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ.

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς. Τὸ ἐλαφρούτσικος καὶ ἄλαφρούτσικος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁλίγον τι, κάπως ἐλαφρὸς σύνηθ. : Παλιό-ροῦχο ἀλαφρούτσικο. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 2) Ὁ ἀραιὸς τὴν σύστασιν, οὐχὶ πυκνὸς σύνηθ. : Καφὲς ἀλαφρούτσικος. 3) Ὁ μὴ προξενῶν βάρος εἰς τὸν στόμαχον, εὐπεπτος, ἐπὶ τροφῶν ἐν γένει καὶ ὑγρῶν σύνηθ. : Κρασί-φαγεῖ ἀλαφρούτσικο. 4) Εὐκόλος σύνηθ. : Δουλειὰ ἀλαφρούτσικη 5) Μεταφ. ὁ ὀλίγον τι ἀνόητος, μωρὸς σύνηθ. : Ὁ γιὸς του εἶναι ἀλαφρούτσικος. Συνών. ἀλαφρωπός. Πβ. ἀλαφρὸς 9.

ἀλαφροφαντασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄλαφροφαντασμένος Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ φαντασμένος μετοχ. τοῦ ρ. φαντάζω.

Ὁ ἐκ κουφότητος, ἐκ μωρίας ὑπερήφανος, πτωχαλάζων. Συνών. ἀλαφροφάνταχτος 1.

ἀλαφροφάνταχτος ἐπίθ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κωνπλ. Σίφν. κ. ἂ. ἄλαφροφάνταχτος Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ φανταχτός.

1) Ὁ ἐξ ἐλαφρότητος, ἐκ μωρίας ἀλαζὼν Κωνπλ. Συνών. ἀλαφροφαντασμένος. 2) Ὁ τεχνικῶς μὲν ἀπλοῦς καὶ ἄνευ πολλῆς καὶ δυσκόλου ἐργασίας, ἀλλὰ ἐπιδεικτικός, προξενῶν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν, ἐπὶ ἐργοχειρῶν, οἷον κεντημάτων κτ. Θράκ. (Σηλυβρ.) 3) Ὁ προσβαλλόμενος εὐκόλως ἀπὸ φαντασμάτων Σίφν. κ. ἂ. Συνών. ἀλαφροήσκιος 3, ἀλαφροήσκιωτος 5, ἀντίθ. βαροήσκιος. Πβ. ἀλαφροαίματος.

ἀλαφροφέρνω πολλαχ. ἄλαφροφέρνω Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἂ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ ρ. φέρνω, περὶ οὗ ὡς β' συνθετ. ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 252.

1) Εὐδίσχομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παραφροσύνης, κλίνω πρὸς τὴν φρενοβλατείαν Κεφαλλ. 2) Εἶμαι μωρὸς, ἀνόητος πολλαχ. Συνών. ἀλαφρένω 4, ἀλαφρίζω 2, ἀλαφροζυγίζω 2, ἀλαφροζυγίζω, ἀλαφροκαμπανίζω 2, ἀλαφροπατῶ 2, βλακοφέρνω, κουτοφέρνω, μωροφέρνω, παλαβοφέρνω, τρελλοφέρνω.

Πβ. ἀλαφρὸς 1 καὶ 9, ἀλαφρούτσικος.

ἀλαφροχειμωνιά ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. χειμωνιά.

Χειμὼν ἐλαφρὸς, ἥπιος, οὐχὶ δριμύς : Ἐχομε ἀλαφροχειμωνιά. Ἀντίθ. βαρυχειμωνιά.

ἀλαφρόψυχος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἐλαφρόψυχος Πόντ. (Χαλδ. κ. ἂ.) ἄλαφρόψυχος Πόντ. (Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. ψυχή.

Ὁ ἐλαφρὸς τὸ σῶμα καὶ μεταφ. εὐκίνητος, ἐπιδέξιος ἐνθ' ἂν : Τὰ παιδιά μ' ὄλᾳ ἐλαφρόψυχα εἶν' Χαλδ. Ἀντίθ. βαρύψυχος.

ἀλαφρυνέσκω Κορσ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλαφρύνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έσκω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀβγατένω-ἀβγάτυνα-ἀβγατυνέσκω, μένω-ἔμεινα-μεινέσκω κτ.

Καθιστῶ τι ἐλαφρόν, ἐλαφρύνω. Πβ. ἀλαφρένω, ἀλαφρυνίσκω, ἀλαφρώνω.

